

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 73**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste -

Tack för minsta brevet! Och nu skall jag förstå och
främsst skrifa om en sak, namn jag på något betydligt
rätt alltid glämt att skrifa om. Det var om de där kon-
närens underliga frågor. Du skref förstå att du tyckte
att man skulle svara och då tänkte jag ett svar. De
frågafrågorna skulle ha varit jag tycker mest om dem jag
inte svara på det är omöjligt. Det finns ingen, som jag
sätter öfver alla andra och det tänkte jag också säga. På den
andra skulle jag ha svarat att de konstverk som jag tycker
på mest utmärkta hufvudsakligen äro några gamla rena
kyrka byggnader såsom ^{Katedralskyrkan} i Palermo, kyrkan
i S. Maria och Orons munkens kyrka. Såg du de tycker
att detta är skönt, men det är verkligen min mening, jag
tycker mycket mer om byggnader än kopior

Jag tror icke, att det är någon möjlighet att vidare sprida
genrens på en tid. Den är nu kommit i 25000 exemplar. Och
om jag vilde göra några ytterligare åtgärder, skulle det endast räk-
nas som om jag ville förtjåna. Folkhögskolorna äro de, som
kunde göra något åt saken genom att af Bonnier begära en bil-
lig upplaga för skolbruk, men icke är boken så fullständig, att de kon-
na med ett sådant förslag. Det var mycket värdigt af ellars att
nämna den i alla fall.

Det är säkert inte många historiker, som du och jag ha
hört om Bartröm, och med hänsyn till att alla politiker bli
pöfärligt förtalade så tror jag kanske att man kan låta bli
att tro på det. Min historia var denna, att han var stor del-
egare i ett Ruanholag, och just som tullen på såd gick igenom
hade han rekviderat honom och många nåd från östergötlands-
nerna. Så låg det i hans hand att bestämna elagen för tullens
genomförande, men det gjorde han icke, förstås hans egna skapp-
voro tyckligt inne i husen och aflastade. Och det var ju att be-
dra staden. Äfven i fråga om Parvik jämvägen talades

om att han hade tagit natten. Och jag har hört att general-
stabsafficerna voro missnöjda med honom för Baders skull
Han gick till dem och frågade om de kunde säga hvad fäst-
ningen behöfde kostas för att bli färdig. Det kunde de icke, sade
de, och det kan man ju begripa, att de icke kunna med ett
så vackinnigt förslag. Men Bostrom stog upp i riksdagen
och förklarade i deras namn, att fästningen skulle bli färdig
för 20 millioner, som således var en lögn. Men att han tagit
någon lön för sitt norska uppträdande har jag icke hört.

Däremot har jag hört, att norrmännen i våra nya nyckel miss-
nöjda med Prinsens, som på förmiddagen grät och fråga-
de om vad ^{alla} möjliga och på eftermiddagen spelade kort och
sann pengars af dem. En herra, som hade varit befalld upp
på slottet för att spela med Prinsens hade för lönat 20000
Rr. till honom. Han hade svårt för att betala och han gjorde
frustallning till en dansare om han icke fick honorera
med en vaxel på 15000. Men Prinsens best svara. "Kon-
sulten önskar full valuta och kontant." Detta är fullt om
det är sant. Men kan väl icke tro allt som sprides ut i Nor-
ge. Denna historier hörde jag i järnvägskypen från Stockholm
af en gammal fru, som hade en dotter gift i Norge och för hem-
mes skull hade varit där i samman. Det är naturligt att
många dylika stäliga historier om våra lefvande män äro
i Norge och ha gjort till till att öfva deras hett. Med oss
folket ha de icke haft berättelse, undant med de kungliga och minist-
rarna och de ha ju icke varit så slughiga eller kloka, som vi ha
haft behof af. Men jag vill dock i det längsta hoppas, att de ha va-
rit ärliga och korrekta. Eljest tror jag nog att det kan komma en
vredens dag öfver dem.

Ja, jag skall jag väl mångång i vinter med och se på den väring
och dig själv, men jag hade verkliga kunnit förvänta att icke kunna
på jule för Blimmetts skull, som det är så svårt, fullt och kallt
så att jag eller rättade något till den icke tycker om det. Och icke heller
vill jag kunna förmå jag har varit nytt af det för att
läsa upp det som jag nu arbetar på. Ja, om vi där vara, i den delna